

**Stowarzyszenie "Pokrzywdzeni
przez Wymiar (nie) Sprawiedliwości"**
e-mail: siedlce599@wp.pl
www.stowarzyszenie-pokrzywdzeni.cba.pl
REGON: 367467392
NIP: 8212652421

Siedlce. 03 lipca 2017 r.

Członkowie Rady Wierzycieli

1. Fabryka Samochodów Osobowych

Reprezentowana przez radcę prawnego Marka Parzyscha

03-707 Warszawa, ul. Floriańska 6/2

2. Wierzyciel upadłego ZPP Auto

Miasto Siedlce, Skwer Niepodległości 2
08-110 Siedlce

Reprezentowane przez Prezydenta
Miasta Wojciecha Kudelskiego

3. Wierzyciel upadłego ZPP Auto

Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Oddział Siedlce ul. Browarna 12
08-110 Siedlce

Reprezentowane przez Dyrektora
Oddziału

V GUp 3/11

360000/71/2015-RED/44/70

Wniosek wierzycieli – byłych pracowników upadłego ZPP Auto w Siedlcach, zrzeszonych w Stowarzyszeniu "Pokrzywdzeni przez Wymiar (nie) Sprawiedliwości" o podjęcie działań na podstawie art. 205 pkt. 1 i art. 205 pkt. 3, zmierzających do skontrolowania działań syndyka przed Sądem Okręgowym w Lublinie w sprawie (Sygn. akt. IX GC 79/13) z powództwa syndyka przeciwko spółce Altia, dzierżawcy przedsiębiorstwa upadłego ZPP Auto w Siedlcach o zapłatę.

Działaniom syndyka w tej sprawie zarzucamy:

- podpisanie wadliwej umowy dzierżawy,
- opieszałość czy wielomiesięczną beczynność oraz wielokrotność jej występowania, co skutkowało przedłużaniem postępowania i co za tym idzie, zwiększało koszty po stronie masy upadłości,
- wadliwie skonstruowany wniosek z 14 lutego 2013 roku o udzielenie zabezpieczenia, co skutkowało, że do masy upadłości nie wpłynęła kwota $42\,500\text{ zł} \times 35\text{ m-cy} = 1\,487\,500\text{ zł}$,
- złożenie wniosku o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w terminie niezgodnym z art.484 (1) § 2 k.p.c., co spowodowało wymierne, ujemne skutki dla masy upadłości,

- wadliwie skonstruowany wniosek z 17 sierpnia 2014 roku o udzielenie zabezpieczenia roszczeń syndyka, co spowodowało, że pomimo, że stan środków rozumiany jako suma wierzytelności i kwot z rachunków bankowych na dzień 17 września 2014 roku (data wydania postanowienia) który wynosił ok. 3,5 mln zł, za chwilę będzie prawdopodobnie wynosił 0 zł.

- niezliczoną ilość pism procesowych z błędem uniemożliwiającym sądowi procedowanie,
- nie uiszczenie opłaty od zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie z 10 grudnia 2014 roku, co spowodowało znaczną utratę funduszy z zabezpieczenia roszczeń masy upadłości udzielonego postanowieniem tegoż sądu z 17 września 2014 roku,
- prawdopodobnym (pewnym) jest, że podobna wielomiesięczna beczynność istniała w sprawach z powództwa syndyka przeciwko wierzycielom upadłego, z których część nadal trwa.

Spośród wielu przykładów opieszałości najbardziej jaskrawe to:

14 lutego 2013 roku, wniesienie pozwu o zapłatę, gdy dzierżawca nie płacił od stycznia 2012r.

10 lipca 2015 roku, pismo powoda modyfikujące powództwo za okres (pierwotne powództwo 01 stycznia 2012 – 28 lutego 2013) 01 marca 2013 – 04 listopada 2014,

w oparciu o datę 04 listopada 2014 roku, jako datę końca bezumownego korzystania z przedmiotu dzierżawy,

i wiele pism z błędnym pozwanym nr 2 (06 marca 2015 roku sąd zawiesił postępowanie przeciwko pozwanemu nr 2), jak te z 10 lipca 2015 roku, 24 czerwca 2016 roku czy 14 października 2016 roku, które uniemożliwiały sądowi procedowanie.

Wg. dokonanych wyliczeń - w oparciu o daty czynności syndyka przed Sądem Okręgowym w Lublinie - sprawa ta mogłaby zakończyć się wydaniem wyroku w połowie 2014 roku a nie 26 października 2016 roku.

Dysponujemy aktami sprawy IX GC 79/13 i możemy Radzie Wierzycieli udowodnić, że wszystko co piszemy, z tych akt wynika.

W tym postępowaniu upadłościowym najistotniejsze są - zdaniem wnioskodawców - cztery daty związane z działaniami syndyka.

1. 09 wrzesień 2011 roku - umowa dzierżawy ze spółką Altia Polska,
2. 14 lutego 2013 roku - wniesienie pozwu o zapłatę, wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia, kiedy dzierżawca zalegał z płatnością na kwotę 4 636 007 zł,
3. 18 sierpnia 2014 roku - wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczeń powoda,
4. 26 październik 2016 roku - wyrok zasądający od dzierżawcy kwotę 12 394 799,98 zł.

Ad.1

Przed podpisaniem umowy, syndyk nie ustalił kondycji finansowej spółki Altia Stamping S.A.S. z siedzibą w Paryżu – poręczyciela umowy, a jak się wkrótce (19 maja 2014 ogłoszenie upadłości poręczyciela) okazało poręczyciel okazał się bankrutem,

- w pierwszym akapicie umowy padają tylko nazwiska reprezentantów dzierżawcy, a na dzień podpisania umowy (09.09.2011) wydierżawiający nie mógł sprawdzić w Krajowym Rejestrze Sądowym kim są owi kontrahenci, ponieważ pierwszego wpisu w KRS dokonano 30 września 2011 roku. Wobec powyższego należy stwierdzić, że forma podpisania umowy jest zatrważająca, a pod umową, po stronie dzierżawcy, widnieją tylko nieczytelne podpisy,
- majątek o wartości księgowej 55 mln zł syndyk wydierżawiła jw.
- umowa nie zabezpieczała interesów masy upadłości, syndyk nie wprowadził do umowy zapisów zabezpieczających wykonanie umowy, np. kaucji, weksła, poręczenia bankowego czy zastawu rejestrowego,
- brak w umowie zapisów o karach umownych za niewłaściwe użytkowanie przedmiotu dzierżawy,
- dzierżawca nie płacił czynszu od stycznia 2012 r. a płatności wnoszone przed tą datą, pochodziły w znacznej części ze sprzedaży ruchomości upadłego, przez cały 2,5 letni okres braku płatności syndyk nie podjął autentycznej próby kompromisowego rozwiązania tego problemu, chociażby poprzez podpisanie stosownego aneksu do umowy, a przez ponad rok działalność syndyka na tym polu ograniczała się do wnioskowania w sądzie w Lublinie o odrzucanie kolejnych rozpraw, przez cały 2,5 letni okres braku płatności syndyk prowadził negocjacje z dzierżawcą !!!! (zeznania nr 1 strona 4, protokół z SO z 04 października 2013 i 18 grudnia 2013)

Patologiczny wręcz brak realizacji postanowień umowy (dzierżawca podniósł fakt nieważności umowy dzierżawy 30 września 2013 roku),

- nie wypowiedział umowy zgodnie z precyzyjnymi zapisami § 6 pkt. 2, § 6 pkt. 3, § 6 pkt. 4 oraz przepisów art. 703 kodeksu cywilnego,
- nie reagował na przekraczanie postanowień umowy dzierżawy w § 2 pkt.1, § 2 pkt.3, § 2 pkt. 4, § 3 pkt. 1c, § 3 pkt. 1e, § 3 pkt. 1f, § 3 pkt. 2, § 3 pkt. 3, § 3 pkt. 5, § 5 i § 7 pkt. 1 umowy,
- przedsądowe wezwanie do zapłaty skierował dopiero 23 sierpnia 2012 roku, gdy dzierżawca nie płacił czynszu od stycznia 2012 roku,
- pozew o zapłatę (w trybie zwykłym - wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia), skierował do Sądu Okręgowego w Lublinie dopiero w dniu 14 lutego 2013 roku, kiedy dzierżawca zalegał z płatnością na kwotę 4 636 007 zł,

Ad.2

Wydanie przez Sąd Okręgowy w Lublinie, postanowienia z dnia 27 lutego 2013 r. oddalającego wnioszek syndyka o zabezpieczenie roszczenia. **Z uzasadnienia Sądu wynika, że syndyk nie**

potrafił uprawdopodobnić istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia,

- zdaniem sądu „nie potrafił”, tak naprawdę nie chciał; syndyk – prawnik, były sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie, zatrudniający biuro prawne za fundusze masy upadłości czyli wierzycieli,

- z uzasadnienia Sądu wynika, że we wniosku nie uprawdopodobniono istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, czyli np. nie wskazano we wniosku, że wartość majątku dzierżawcy jest zerowa, co uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania.

Tyle wystarczyło napisać we wniosku!!! Tak więc wina syndyka wydaje się być bezsporna.

- przedmiotem zabezpieczenia roszczenia o zapłatę czynszu, miały być należności wnoszone na konto dzierżawcy przez podnajemców części nieruchomości,

- skutkiem takich działań syndyka były wpływy dzierżawcy za podnajem w wysokości 42 500 zł x 35 m-cy = 1 487 500 zł (poddzierżawcy w pozwie 79/13),

Taka kwota mogłaby wpłynąć do masy upadłości, gdyby syndyk - funkcjonariusz publiczny - z należytą starannością sporządził wnioszek.

- w sierpniu 2014 roku syndyk wezwał podmioty korzystające z podnajmu, do zapłaty na rzecz syndyka należności czynszowych za okres, w którym Altia bez umownie korzystała z przedmiotu dzierżawy tj. od lipca 2013 roku (!!!), gdy za ten okres podnajemcy płacili – podobnie jak za wcześniejszy okres użytkowania przez dzierżawcę przedsiębiorstwa upadłego – dzierżawcy,

- dzierżawca nie uzyskał zgody syndyka na poddzierżawienie części przedmiotu dzierżawy osobom trzecim, co było niezgodne z zapisami § 3 punkt 1f umowy dzierżawy,

W dniu 11 września 2013 roku, syndyk złożył przeciwko dzierżawcy do Sądu Okręgowego w Lublinie pismo procesowe z wnioskiem o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu

nakazowym, pismo procesowe syndyka jest spóźnione (art. 484 (1) § 2 k.p.c.),

Wg. akt sądowych, dzierżawca, w piśmie do Sądu Okręgowego w Lublinie z datą 30 września 2013 roku po raz pierwszy podnosi fakt nieważności umowy dzierżawy, powołując się na art.75 [1] § 1 k. c.

Ad.3

18 sierpnia 2014, wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczeń powoda.

Postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 września 2014 roku, sygn. akt IX GC 79/13 zaopatrzone w klauzulę wykonalności z dnia 18-09-2014 roku, udzielało zabezpieczenia roszczeń syndyka, poprzez zajęcie wierzytelności i rachunków bankowych spółki Altia Siedlce - dzierżawcy upadłego przedsiębiorstwa ZPP Auto w Siedlcach.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku Jacek Kania, działał na podstawie tego postanowienia.

Wg. naszej wiedzy, pozyskanej z wiarygodnych źródeł stan środków rozumiany jako suma wierzytelności i kwot z rachunków bankowych na dzień 17 września 2014 roku wynosił ok. 3,5 mln zł a za chwilę stan ten będzie wynosił 0 zł.

Są/były to środki finansowe które w całości, finalnie powinny trafić w pierwszej kolejności do wierzycieli-byłych pracowników upadłego ZPP Auto w Siedlcach.

Istnieją 3 opcje, że stan ten będzie wynosił 0 zł.

1. Komornik Jacek Kania, realizując postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 września 2014 roku, sygn. akt IX GC 79/13 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 18-09-2014 roku, poprzez nieprofesjonalne działania i brak należytej staranności, umożliwił przejęcie przez inny podmiot, najpierw wierzytelności spółki Altia Siedlce u odbiorców jej produkcji a następnie rachunków bankowych spółki Altia Siedlce, czym spowodował ubytek z zajętych 3,5 mln zł do 0 zł,

2. Komornik Aneta Kozłowska poprzez nieprofesjonalne czy może nieetyczne działania stała się właściwa - jak sama to określiła asesor komornika Anety Kozłowskiej, która złożyła niezapowiedzianą wizytę u jednego z niżej podpisanych - czym spowodowała ubytek z zajętych 3,5 mln zł do 0 zł,

3. Syndyk, poprzez wadliwy, nieprofesjonalny i bez należytej staranności sporządzony wniosek z 18 sierpnia 2014 roku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia złożonego w Sądzie Okręgowym w Lublinie, w którym wskazał czterech kontrahentów, odbiorców części produkowanych przez dzierżawcę a nie wskazał kilku kolejnych, mając o nich wiedzę, bądź mógł mieć taką wiedzę przy zachowaniu należytej staranności przy sporządzaniu wniosku, czym umożliwił przejęcie postępowania komorniczego innemu komornikowi niż wskazanemu przez syndyka, i/lub poprzez doprowadzenie do odrzucenia zażalenia pełnomocnika syndyka na postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie - zezwalającego innym podmiotom na pobranie środków finansowych z depozytu sądowego - z powodu nieopłacenia zażalenia, i/lub

poprzez nie złożenie zażaleń na postanowienia Sądu Rejonowego w Lublinie i Sądu Rejonowego w Siedlcach zezwalające na pobranie innym podmiotom środków finansowych z depozytu sądowego, czym spowodował ubytek z zajętych 3,5 mln zł do 0 zł.

Najbardziej prawdopodobna jest wersja nr 3.

Wnioskodawcy zwracali się wielokrotnie do sędziego komisarza i Prezesa Sądu Rejonowego w Siedlcach o zajęcie stanowiska w sprawie opisanej w tym punkcie. Bez efektu.

Wnoskujemy zatem do Rady Wierzycieli oraz do poszczególnych jej członków, aby podjęli czynności zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z art. 205 pkt. 2.

Ad.4

26 październik 2016 - wydanie wyroku zasądzającego od dzierżawcy kwotę 12 394 799,98 zł.

W uzasadnieniu wyroku sąd orzekł o ważności umowy dzierżawy, chociaż oczywistym jest, że ta umowa była nieważna (art.75 [1] § 1). Powyższemu wyrokowi nie można przypisać waloru prawidłowości a zapadły wyrok opierał się na względach innych niż względy prawne. Było to przestępstwo sądowe.

Zwróciliśmy się do Rzecznika Praw Obywatelskich i Ministra Sprawiedliwości, jako uprawnionych do wniesienia apelacji od tego wyroku.

Motywytem głównym i jedynym opisanego postępowania syndyka masy upadłości ZPP Auto w Siedlcach, było przedłużanie postępowania przed Sądem Okręgowym w Lublinie i co za tym idzie, przedłużanie postępowania upadłościowego w celu wyłudzenia funduszy z masy upadłości dla uzyskania korzyści majątkowych dla siebie i innych z jego otoczenia czyli Biura Księgowego i Biura Prawnego.

Reasumując, w wyniku nierzetelnego wniosku z 14 lutego 2013 roku, do masy upadłości nie wpłynęło 1 487 500 zł, w wyniku nierzetelnego wniosku z 18 sierpnia 2014 roku, do masy upadłości nie wpłynęło ok. 3,5 mln zł, co razem daje ok. 5 mln zł, która to kwota mogłaby w realnej części zaspokoić kwotę z wyroku.

Kwota z wyroku czyli 12 394 799,98 zł to fundusze na papierze, podobnie jak wierzytelność syndyka z francuskiej listy wierzytelności (powstałej po upadku poręczyciela czyli spółki Atia Stamping) czyli 2 769 054,60 euro + 505 191,65 euro odsetek.

Syndyk, w każdej udzielonej wnioskodawcom odpowiedzi wskazuje, że wszystkie jego czynności znajdowały akceptację Rady Wierzycieli.

Zgodnie z uchwalonym Regulaminem, Stowarzyszenie ma prawo reprezentować interesy swoich członków wobec innych podmiotów, w tym m. in. organów władzy publicznej, sądów i prokuratur różnych szczebli i innych instytucji.

Ma prawo reprezentować interesy swoich członków, którzy nie otrzymali dotychczas wynagrodzeń za pracę. I nigdy nie dostaną. M. in. dzięki działaniom syndyka opisanym powyżej.

Wnosimy o poważne potraktowanie sprawy.

Do wiadomości

- sędzia komisarz - Aneta Wielądek-Oniszk